

C/2024/3277

29.5.2024

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 maja 2024 r.

w sprawie powiadomienia Republiki Senegalu o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów

(C/2024/3277)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom NNN) oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedurę dotyczącą uznania państw trzecich za niewspółpracujące, działań wobec takich państw, sporządzania wykazu takich państw, usunięcia z tego wykazu, publicznego dostępu do niego i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna wskazać państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie należy uznać za niewspółpracujące, jeżeli nie wypełnia ono obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (4) Przed uznaniem państw trzecich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma obowiązek powiadomić te państwa trzecie o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z art. 32 tego rozporządzenia. Powiadomienie to ma charakter wstępny.
- (5) Powiadomienie państw trzecich zgodnie z art. 32 opiera się na kryteriach określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (6) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w ust. 2 tego artykułu. Ma się ono opierać na przeglądzie wszelkich informacji uzyskanych na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN lub, w stosownych przypadkach, wszelkich innych istotnych informacji, takich jak dane o połowach, informacje handlowe otrzymane z krajowych urzędów statystycznych i innych wiarygodnych źródeł, rejestry statków i bazy danych ich dotyczące, systemy dokumentacji połowowej lub dokumenty statystyczne oraz wykazy statków NNN przyjęte przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem (RFMO), a także wszelkie inne informacje uzyskane w portach i na łowiskach.
- (7) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna sporządzić wykaz niewspółpracujących państw trzecich. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie między innymi środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwa trzecie bandery są akceptowane pod warunkiem, że Komisja otrzymała powiadomienie od danego państwa bandery poświadczające, że a) wprowadziło ono ustalenia w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz b) jego organy publiczne są uprawnione do potwierdzania prawdziwości informacji zawartych w świadectwach połowowych oraz do przeprowadzania weryfikacji takich świadectw.
- (9) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma podejmować współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia dotyczących świadectw połowowych.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI SENEGALU

- (10) Republika Senegal (zwana dalej „Senegalem”) przedłożyła swoje powiadomienie jako państwo bandery zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN 1 września 2009 r. i zostało ono zaakceptowane przez Komisję 1 stycznia 2010 r.
- (11) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN od 2009 r. Komisja doraźnie współpracuje z organami Senegalu. Współpraca ta obejmuje w szczególności wdrażanie systemu świadectw połowowych, działalność statków pływających pod banderą państw członkowskich na wodach podlegających jurysdykcji Senegalu oraz procedurę wydawania licencji ustanowioną przez organy Senegalu. W dniach 20–24 czerwca 2011 r. służby Komisji odbyły wizytę w Senegalu w celu sprawdzenia warunków wydawania upoważnień do połowów i licencji w Senegalu, w szczególności podmiotom z Unii Europejskiej.
- (12) W latach 2011–2020 kontynuowano wymianę dwustronną w odniesieniu do działalności statków pływających pod banderą Senegalu na wodach niepodlegających jurysdykcji Senegalu, a także działalności statków pływających pod banderą państw członkowskich prowadzących działalność na wodach podlegających jurysdykcji Senegalu oraz zawnieć statków rybackich do portu w Dakarze.
- (13) W ramach dorocznego posiedzenia Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w 2020 r⁽²⁾, kilka umawiających się stron oraz współpracujących stron niebędących umawiającymi się stronami, podmiotów lub podmiotów rybołówczych (CPC) poruszyło kwestie dotyczące statków pływających pod banderą Senegalu, a także konkretnych zawnieć do portu w Dakarze. Doprowadziło to do zapytań ze strony Komisji dotyczących kontroli przeprowadzanych przez Senegal w odniesieniu do jego floty rybackiej działającej poza jego wodami (w szczególności na obszarze objętym konwencją ICCAT), a także kontroli przeprowadzanych przez organy Senegalu w portach krajowych⁽³⁾.
- (14) Ponieważ Senegal nie udzielił odpowiedzi na te zapytania (lub udzielił tylko częściowych odpowiedzi), Komisja ponownie poruszyła te kwestie w ramach dorocznych posiedzeń ICCAT w 2021 i 2022 r⁽⁴⁾. Ponadto Komisja wyraziła obawy w związku z nielegalnym wywozem tuńczyków i tuńczykowatych objętych konwencją ICCAT (włócznik i tuńczyk biały) z Senegalu na rynek Unii w 2020 r⁽⁵⁾.
- (15) Kwestia nielegalnego wywozu była następnie omawiana na forum dwustronnym między Komisją a Senegalem w drodze wymiany dziewięciu pism między listopadem 2021 r. a październikiem 2022 r⁽⁶⁾.
- (16) W międzyczasie, 1 marca 2022 r., Komisja wysłała kwestionariusz do organów Senegalu, aby uzyskać informacje na temat systemu kontroli rybołówstwa ustanowionego przez Senegal i sprawdzić, czy wprowadzono skuteczne kontrole i mechanizmy w celu zapewnienia legalności produktów rybołówstwa wprowadzanych na rynek Unii z Senegalu. Odpowiedzi od Senegalu wpłynęły 19 stycznia 2023 r.⁽⁷⁾

⁽²⁾ Wymiany pisemne w 2020 r. zastępujące 22. specjalne posiedzenie ICCAT.

⁽³⁾ Dokumenty ICCAT PWG_411/2020, PWG_416/2020, PWG_425/2020, dostępne pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>

⁽⁴⁾ 27. zwyczajne posiedzenie Komisji, 15–23 listopada 2021 r.; 23. nadzwyczajne posiedzenie Komisji, 13–21 listopada 2022 r.

⁽⁵⁾ Dokumenty ICCAT: COC-322A/2021; COC_312A/2022; COC_312A_ADD_2/2022; COC_312A_ADD_3/2022; COC_312A_ADD_4/2022, dostępne pod adresem: <https://iccat.int/com2021/index.htm#en> oraz <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>

⁽⁶⁾ Pisma z 25 listopada 2021 r., 9 grudnia 2021 r., 4 lutego 2022 r., 17 marca 2022 r., 17 maja 2022 r., 24 maja 2022 r., 10 czerwca 2022 r., 19 sierpnia 2022 r. i 12 października 2022 r.

⁽⁷⁾ 26 maja 2023 r. Komisja otrzymała zaktualizowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (17) Po spotkaniu ministra rybołówstwa Senegalu z Komisją 6 lipca 2023 r. Komisja wysłała pismo 19 lipca 2023 r., w którym zwróciła się do Senegalu o udzielenie odpowiedzi na zapytania z lat 2020–2023 dotyczące nielegalnego wywozu, kontroli statków pływających pod banderą Senegalu oraz kontroli przeprowadzanych w senegalskich portach. Senegal odpowiedział na to pismo w korespondencji z 26 października, którą Komisja otrzymała 30 października 2023 r.
- (18) W międzyczasie, 26 października 2023 r., Komisja wystosowała pismo do Senegalu, aby poinformować organy tego kraju o prowadzonej przez nią dalszej analizie potencjalnego nielegalnego wywozu produktów rybołówstwa z Senegalu na rynek Unii w latach 2011–2020. Ustalenia te zostały również przekazane ICCAT ⁽⁸⁾.
- (19) W ramach dorocznego posiedzenia ICCAT w 2023 r ⁽⁹⁾. Senegal przekazał Komisji odpowiedź 10 listopada 2023 r. ⁽¹⁰⁾
- (20) Senegal ratyfikował Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. (UNCLOS) oraz Porozumienie Narodów Zjednoczonych z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (UNFSA), a także przystąpił do umowy FAO o środkach stosowanych przez państwo portu z 2009 r ⁽¹¹⁾. Senegal zaakceptował również Porozumienie FAO z 1993 r. o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu (porozumienie o przestrzeganiu). W lutym 2014 r. Senegal przyjął krajowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a w 2023 r. przyjął zaktualizowaną wersję planu ⁽¹²⁾.
- (21) Senegal jest umawiającą się stroną ICCAT ⁽¹³⁾, Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) oraz subregionalnej komisji rybołówstwa (SRFC). W latach 2006–2022 Senegal był współpracującą stroną niebędącą umawiającą się stroną Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim ⁽¹⁴⁾. Senegal jest również członkiem Konferencji Ministerialnej w sprawie Współpracy w dziedzinie Rybołówstwa między Państwami Afryki graniczącymi z Oceanem Atlantyckim (ATLAFCO/COMHAFAT).
- (22) Aby ocenić przestrzeganie przez Senegal międzynarodowych zobowiązań spoczywających na nim jako państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, określonych na mocy przepisów prawa międzynarodowego, o których mowa w motywie 20, Komisja pozyskała, zgromadziła i przeanalizowała wszystkie potrzebne informacje, takie jak informacje rozpowszechniane przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, informacje przekazane przez Senegal i państwa członkowskie, a także informacje pobrane z wiarygodnych baz danych.

3. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA SENEGALU ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (23) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków spoczywających na Senegalu jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- 3.1. **Działania podjęte w odniesieniu do powtarzających się połowów NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)**
- (24) Zgodnie z art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeanalizowała środki wprowadzone przez Senegal w odniesieniu do wszelkich powtarzających się połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jego banderą, przez jego obywateli lub przez statki rybackie prowadzące działalność na jego wodach morskich lub korzystające z jego portów.

⁽⁸⁾ Dokument ICCAT COC/312, załącznik 1, dostępny pod adresem: <https://iccat.int/COM2023/index.htm#>

⁽⁹⁾ 28. zwyczajne posiedzenie Komisji, 13–20 listopada 2023 r.

⁽¹⁰⁾ Dokument ICCAT COC_306_REV/2023, dostępny pod adresem: <https://iccat.int/COM2023/index.htm#>

⁽¹¹⁾ <https://treaties.un.org/>; https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/reviewconf/FishStocks_EN_C.pdf; <https://www.fao.org/port-state-measures/background/parties-psma/en/>

⁽¹²⁾ W listopadzie 2023 r. Komisja otrzymała zaktualizowaną wersję planu.

⁽¹³⁾ Senegal został umawiającą się stroną ICCAT w 1971 r., wycofał się w 1988 r. i ponownie przystąpił do tej organizacji w 2004 r., <https://www.iccat.int/en/contracting.html>

⁽¹⁴⁾ Senegal nie złożył wniosku o przedłużenie statusu współpracującej strony niebędącej umawiającą się stroną w 2022 r.; sprawozdanie z 26. sesji Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim <https://iotc.org/meetings/26th-session-indian-ocean-tuna-commission>

- (25) Komisja przeanalizowała najpierw środki wprowadzone przez Senegal w odniesieniu do wszelkich powtarzających się połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub przez jego obywateli.
- (26) W 2019 r. Senegal otrzymał od państwa trzeciego informacje⁽¹⁵⁾ o połowach tuńczyka białego prowadzonych przez statki rybackie MARIO 7⁽¹⁶⁾, MARIO 11⁽¹⁷⁾ i DIAMALAYE 1909⁽¹⁸⁾. Statki te nie znajdowały się wówczas w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków upoważnionych do połowów tych gatunków. Informacje otrzymane od tego państwa trzeciego wskazywały również na przekroczenie kwoty połowów tuńczyka białego⁽¹⁹⁾.
- (27) Jak jednak wspomniano w motywach 28–39, statki rybackie MARIO 7 i MARIO 11 mogły w 2020 r. prowadzić dalsze połowy NNN. Statek rybacki LISBOA⁽²⁰⁾, należący do tego samego przedsiębiorstwa⁽²¹⁾, również dokonał w 2020 r. wywozu tuńczyka białego w ilości przekraczającej kwotę połowową dla Senegalu w ramach ICCAT⁽²²⁾. W związku z tym Komisja stwierdza, że pomimo tego ostrzeżenia w 2019 r. Senegal nie wprowadził żadnych środków w celu zapewnienia skutecznej kontroli swojej floty i zagwarantowania, że statki te nie będą prowadziły połowów NNN.
- (28) W ramach dorocznego posiedzenia ICCAT w 2020 r. jedna z umawiających się stron ICCAT przekazała informacje dotyczące statków pływających pod banderą Senegalu, które potencjalnie uczestniczyły w połowach NNN⁽²³⁾. Informacje te dotyczyły statków rybackich MARIO 7, MARIO 11 i MAXIMUS⁽²⁴⁾.
- (29) Statek rybacki MARIO 11 został zaobserwowany w maju 2020 r. na morzu pełnym, na obszarze objętym konwencją ICCAT, a na jego pokładzie znajdowały się płetwy tuńczyka i rekina⁽²⁵⁾.
- (30) Senegal wstępnie potwierdził następujące informacje: po pierwsze, że statek rybacki jest objęty procesem wyrejestrowywania z krajowego rejestru statków od 7 stycznia 2020 r.; a po drugie, że statek nie posiadał licencji na połowy na morzu pełnym, w związku z czym jego działalność została uznana za nielegalną⁽²⁶⁾. Obowiązek posiadania upoważnienia do prowadzenia działalności na morzu pełnym dla statków rybackich pływających pod banderą Senegalu został ustanowiony w prawodawstwie krajowym Senegalu⁽²⁷⁾. Później jednak Senegal twierdził, że obecność płetw rekina na pokładzie statku nie stanowiła wystarczającego dowodu na to, że statek prowadził działalność połowową, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że nie był on upoważniony do prowadzenia działalności zgodnie z prawodawstwem krajowym Senegalu⁽²⁸⁾. W związku z tym Senegal zwrócił się o zawieszenie jego wpisu w wykazie statków NNN ICCAT do czasu uzyskania dowodów potwierdzających, że statek faktycznie prowadził operacje połowowe⁽²⁹⁾. Z danych pochodzących z satelitarnego systemu monitorowania statków (VMS), które Komisja otrzymała od Senegalu w październiku 2023 r., wynika, że od stycznia do czerwca 2020 r. ten statek rybacki prowadził działalność na obszarze objętym konwencją ICCAT⁽³⁰⁾.

⁽¹⁵⁾ Dokumenty ICCAT COC-312A_ADD_3/2022 i PWG_405_ADD_2/2022, dostępne pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>

⁽¹⁶⁾ MARIO 7, nr IMO: 8529521. Obecna nazwa: BLUEFIN; obecna bandera: Namibia. Poprzednia bandera: Senegal (do sierpnia 2020 r.).

⁽¹⁷⁾ MARIO 11, nr IMO: 8529533. Obecna nazwa: HALIFAX; obecna bandera: Namibia. Poprzednia bandera: Senegal (do sierpnia 2020 r.).

⁽¹⁸⁾ DIAMALAYE 1909, nr IMO 8017762. Obecna nazwa: LUCCIA; obecna bandera: Gambia.

⁽¹⁹⁾ Zob. przypis 15.

⁽²⁰⁾ LISBOA, nr IMO: 7929176, takłowiec. Obecna nazwa: KIKI; obecna bandera: nieznana. Poprzednie bandery: Gambia (do listopada 2023 r.), Senegal (do listopada 2020 r.).

⁽²¹⁾ HSIN FEI TRADING INVESTMENT COMPANY Dite NATIC SARL (NATIC SARL) (<https://www.iccat.int/en/vesselsrecord.asp>).

⁽²²⁾ Zob. motyw 45.

⁽²³⁾ Dokument ICCAT PWG-405C/2020 (dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>) oraz okólnik ICCAT nr 7716/2020.

⁽²⁴⁾ MAXIMUS, nr IMO: 9038402, takłowiec. Obecna bandera: nieznana; obecna nazwa: LUCAS. Poprzednie bandery: Gambia (do listopada 2023 r.), Senegal (do listopada 2020 r.).

⁽²⁵⁾ Dokument ICCAT PWG-405C/2020, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>.

⁽²⁶⁾ Okólnik ICCAT nr 3977/20 (z dnia 12 czerwca 2020 r.) oraz dokument PWG_416/2020 dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>.

⁽²⁷⁾ Art. 34 i 35 ustawy nr 2015-18 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającej kodeks rybołówstwa morskiego („Loi n° 2015-18 du 13 juillet 2015 portant Code de la Pêche maritime”), dostępnej pod adresem: <https://faolex.fao.org/docs/pdf/sen155049.pdf>.

⁽²⁸⁾ Dokument ICCAT PWG_412/2020 z dnia 3 listopada 2020 r., dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>.

⁽²⁹⁾ Jak wyżej.

⁽³⁰⁾ Pismo z 26 października doręczone Komisji 30 października 2023 r.

- (31) W korespondencji z 4 czerwca 2020 r. ⁽³¹⁾ Senegal wskazał, że statek rybacki MARIO 7 „byłby” w podobnej sytuacji (co sugeruje, że statek był również w trakcie wyrejestrowywania i Senegal nie wydał mu ważnego upoważnienia do połowów na morzu pełnym). Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Senegal w październiku 2023 r., ten statek rybacki również prowadził działalność na morzu pełnym, na obszarze objętym konwencją ICCAT, w pierwszym półroczu 2020 r. ⁽³²⁾.
- (32) Zgodnie z pismem organów Senegalu ⁽³³⁾ operator statków rybackich MARIO 11 i MARIO 7 złożył wniosek o ich wyrejestrowanie w maju 2020 r. W piśmie tym wskazano również, że statki rybackie prowadziły działalność od listopada 2018 r. na podstawie nieważnego tymczasowego świadectwa rejestracji. W sierpniu 2020 r. organy Senegalu poinformowały, że zatwierdziły wniosek operatora i unieważniły tymczasową rejestrację. Na podstawie powyższych informacji Komisja stwierdza, że statki te nie zostały wyrejestrowane z rejestru krajowego Senegalu do sierpnia 2020 r. i w związku z tym prowadziły działalność bez ważnego świadectwa rejestracji od listopada 2018 r. do sierpnia 2020 r.
- (33) Sytuacja ta budzi poważne wątpliwości co do procesu rejestracji wprowadzonego przez Senegal, ponieważ wydaje się, że statki pływające pod jego banderą mogą prowadzić działalność bez ważnego świadectwa rejestracji. W rzeczywistości oba statki były zarejestrowane w rejestrze upoważnionych statków ICCAT w latach 2019 i 2020 jako pływające pod banderą Senegalu (przynajmniej do chwili złożenia przez Senegal wniosku o usunięcie ich z rejestru ICCAT po zaobserwowaniu statku MARIO 11, o czym mowa w motywie 29) ⁽³⁴⁾.
- (34) Praktyka ta nie jest zgodna z pkt 19 dobrowolnych wytycznych w sprawie funkcjonowania państwa bandery ⁽³⁵⁾, w którym zaleca się, aby państwa bandery dokonywały rejestracji statku i wydawały upoważnienie do prowadzenia połowów i działalności związanej z połowami w sposób skoordynowany, zapewniający, aby każde z nich odpowiednio uwzględniło drugie, oraz aby istniały odpowiednie powiązania między funkcjonowaniem rejestrów statków a dokumentacją dotyczącą statków. W punkcie tym zaleca się ponadto, aby w przypadku, gdy funkcje te nie są wykonywane przez jedną agencję, państwo bandery zapewniło wystarczającą współpracę i wymianę informacji między agencjami odpowiedzialnymi za te funkcje.
- (35) Ponadto, jak wspomniano w motywie 32, statki te zostały usunięte z krajowego rejestru Senegalu w sierpniu 2020 r. W związku z tym Senegal powinien był dopilnować, aby oba te statki nie prowadziły żadnej działalności połowowej do czasu zakończenia procesu wyrejestrowania, w szczególności z uwagi na fakt, że Senegal nie wydał licencji połowowej uprawniającej do prowadzenia działalności na morzu pełnym. Sytuacja ta stanowi naruszenie art. 18 ust. 3 lit. a) porozumienia ONZ o zasobach rybnych (UNFSA) ⁽³⁶⁾, zgodnie z którym państwa mają kontrolować statki pływające pod ich banderą na morzu pełnym za pomocą licencji połowowych. Ponadto jest to również niezgodne z art. 3 ust. 2 porozumienia o przestrzeganiu ⁽³⁷⁾, zgodnie z którym państwa nie zezwalają statkom rybackim pływającym pod ich banderą na połowy na morzu pełnym, chyba że zostały one w tym celu upoważnione.

⁽³¹⁾ Okólnik ICCAT nr 3977/20.

⁽³²⁾ Pismo z 26 października doręczone Komisji 30 października 2023 r.; dane o położeniu statku z satelitarnego systemu monitorowania statków przekazywane od stycznia do czerwca 2020 r.

⁽³³⁾ Okólnik ICCAT nr 8965/21 z 29 listopada 2021 r.

⁽³⁴⁾ Dokument ICCAT PWG-405C/2020 (dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>); statek rybacki MARIO 11 figurował w rejestrze upoważnionych statków ICCAT, gdy został zaobserwowany w maju 2020 r. (pod numerem ICCAT AT000SEN00031). Zgodnie z wpisem w rejestrze ICCAT statek rybacki MARIO 7 miał być zarejestrowany co najmniej do czerwca 2020 r.

⁽³⁵⁾ <https://www.fao.org/iuu-fishing/international-framework/voluntary-guidelines-for-flag-state-performance/en/#:~:text=The%20Voluntary%20Guidelines%20for%20Flag,and%20control%20of%20fishing%20vessels>.

⁽³⁶⁾ <https://www.un.org/oceancapacity/UNFSA>

⁽³⁷⁾ <https://www.fao.org/iuu-fishing/international-framework/fao-compliance-agreement/en/>

- (36) Jak wskazano w motywie 30, sytuacja ta stanowi również naruszenie prawodawstwa krajowego Senegalu, zgodnie z którym statki pływające pod banderą Senegalu muszą posiadać upoważnienie do prowadzenia działalności na morzu pełnym⁽³⁸⁾, i podaje w wątpliwość kwestię kontrolowania przez Senegal statków pływających pod jego banderą. Ma to związek w szczególności z oświadczeniem Senegalu, że organy przeprowadzają inspekcje na morzu i w portach w celu sprawdzenia licencji (zarówno krajowych, jak i regionalnych) oraz dzienników połowowych, aby zagwarantować, że statki pływające pod banderą Senegalu są należycie upoważnione do prowadzenia działalności połowowej⁽³⁹⁾.
- (37) W związku z tym fakt, że dwa statki pływające pod banderą Senegalu prowadziły działalność połowową na morzu pełnym bez ważnej rejestracji i ważnego upoważnienia, prowadzi do wniosku, że kontrole wprowadzone przez Senegal w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą nie są zgodne z jego zobowiązaniami międzynarodowymi ani krajowymi.
- (38) Ponadto statki pływające pod banderą Senegalu prowadzące połowy na obszarze objętym konwencją ICCAT muszą być wyposażone w VMS zgodnie z zaleceniem ICCAT 18-10⁽⁴⁰⁾. Mimo to Senegal nie zapewnia skutecznego monitorowania działalności statków rybackich pływających pod jego banderą, ponieważ zgodnie z danymi o położeniu statków pochodzącymi z VMS przekazanymi przez organy Senegalu te dwa statki prowadziły działalność na morzu pełnym na obszarze objętym konwencją ICCAT, co nie zostało wykryte przez Senegal⁽⁴¹⁾.
- (39) Statek rybacki MARIO 11 został wpisany do wykazu statków NNN ICCAT w następstwie dyskusji przeprowadzonych w ramach dorocznego posiedzenia ICCAT w 2020 r⁽⁴²⁾.
- (40) Ponadto w ramach dorocznego posiedzenia ICCAT w 2020 r. przekazano dodatkowe informacje dotyczące statku rybackiego MAXIMUS, który wówczas pływał pod banderą Senegalu⁽⁴³⁾. Statek ten został zaobserwowany w marcu 2020 r. podczas działań na obszarze objętym konwencją ICCAT i podejrzewano, że dokonywał przeładunków na morzu ze statkiem rybackim⁽⁴⁴⁾, podczas gdy nie był upoważniony do przeprowadzania takich operacji (jako statek transportowy) zgodnie z zaleceniem ICCAT 16-15⁽⁴⁵⁾. W zaleceniu tym ustanowiono rejestr statków transportowych upoważnionych do odbioru tuńczyków i tuńczykowatych. Statki transportowe niewpisane do rejestru uznaje się za nieupoważnione do odbioru tuńczyków i tuńczykowatych w ramach operacji przeładunkowych. Ponadto zgodnie z prawodawstwem krajowym Senegalu przeładunek na morzu jest dozwolony tylko w wyjątkowych przypadkach po uzyskaniu zezwolenia Ministra Rybołówstwa⁽⁴⁶⁾.
- (41) W ramach dwustronnej wymiany informacji Senegal poinformował, że statek rybacki MAXIMUS został poddany inspekcji we wrześniu 2020 r., kiedy zawinął do portu w Dakarze. Organ Senegalu nie wykryły żadnych naruszeń i nie znaleziono dowodów potwierdzających, że statek ten dokonywał przeładunków na morzu⁽⁴⁷⁾.
- (42) Zgodnie z informacjami zgromadzonymi przez Komisję w 2021 r. statek rybacki MAXIMUS dokonał połowu 311 ton włócznika północnego w trakcie 36-dniowego rejsu połowowego, a następnie dokonał wywozu tych produktów na rynek Unii⁽⁴⁸⁾. Biorąc pod uwagę wielkość połowów dokonanych przez jeden statek w tak krótkim czasie, w listopadzie 2021 r. Komisja zwróciła się do Senegalu o dalsze wyjaśnienia.

⁽³⁸⁾ Art. 34 i 35 kodeksu rybołówstwa morskiego.

⁽³⁹⁾ Informacje przekazane przez Senegal 19 stycznia 2023 r.

⁽⁴⁰⁾ Pkt 1 tego zalecenia stanowi, że: „umawiające się strony [...] wdrażają satelitarny system monitorowania statków [...] w odniesieniu do swoich komercyjnych statków rybackich o długości przekraczającej 20 metrów między pionami lub komercyjnych statków rybackich o długości całkowitej powyżej 24 metrów”, <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>

⁽⁴¹⁾ Pisma z 26 października 2023 r.

⁽⁴²⁾ Numer porządkowy 2020001, <https://www.iccat.int/en/IUUIlist.html>

⁽⁴³⁾ Senegal poinformował, że statek ten został wyrejstrowany 13 listopada 2020 r. (sprawozdanie z inspekcji statku rybackiego otrzymane od organów Senegalu 29 lipca 2021 r.).

⁽⁴⁴⁾ Okólnik ICCAT nr 7716/2020.

⁽⁴⁵⁾ Zalecenie ICCAT 16-15 w sprawie przeładunku mające zastosowanie w 2020 r., uchylone zaleceniem 21-15, dostępne pod adresem: <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>

⁽⁴⁶⁾ Art. 55 kodeksu rybołówstwa morskiego.

⁽⁴⁷⁾ Korespondencja elektroniczna między Komisją a Senegalem w okresie od 20 lipca do 30 lipca 2021 r. Sprawozdanie z inspekcji statku rybackiego otrzymane 29 lipca 2021 r. od organów Senegalu.

⁽⁴⁸⁾ Dokument ICCAT COC-322/2021, dostępny pod adresem: <https://iccat.int/com2021/index.htm#en>. Rejs połowowy trwał od 26 maja do 30 czerwca 2020 r. Należy zauważyć, że podane ilości są przeliczone na masę w relacji pełnej (239 ton po oprawieniu).

- (43) W piśmie z 4 lutego 2022 r. ⁽⁴⁹⁾ Senegal potwierdził i przyznał, że w odniesieniu do tych połowów wydano fałszywe świadectwa oraz że ustalenia te potwierdzają podejrzenia dotyczące nielegalnych przeładunków na morzu dokonywanych przez ten statek, wyrażone już w 2020 r. ⁽⁵⁰⁾.
- (44) W innej korespondencji z 17 marca 2022 r. Komisja zwróciła uwagę, że statek rybacki LISBOA, pływający pod banderą Senegalu do 13 listopada 2020 r. ⁽⁵¹⁾, dokonał w 2020 r. wywozu 579 ton tuńczyka białego na rynek Unii. W piśmie z 26 października 2023 r. Senegal wskazał, że połowy te również są wynikiem nielegalnych przeładunków na morzu.
- (45) Ponadto ilości produktów rybołówstwa zgłoszonych jako złowione przez statki MAXIMUS i LISBOA przekroczyły kwoty przyznane Senegalowi przez ICCAT w odniesieniu do połowów włócznika północnego i tuńczyka białego na 2020 r. ⁽⁵²⁾.
- (46) Sytuacja ta budzi wątpliwości co do kontroli przeprowadzanych przez organy Senegalu w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą. Pomimo zapewnień Senegalu, że wszystkie statki rybackie zawijające do portu w Senegalu podlegają inspekcjom ⁽⁵³⁾ oraz że wyładowywane połowy są weryfikowane przy użyciu manifestów wyładunkowych ⁽⁵⁴⁾, powyższe incydenty wskazują, że dwa takłowce uniknęły wykrycia przez organy Senegalu, gdy prowadziły niedozwoloną działalność połowową na obszarze objętym konwencją ICCAT.
- (47) Statki pływające pod banderą Senegalu prowadzące połowy na obszarze objętym konwencją ICCAT muszą być ponadto wyposażone w VMS zgodnie z zaleceniem ICCAT 18-10, jak wskazano w motywie 38.
- (48) Senegal nie wykrył jednak, że te dwa statki dokonały połowów produktów rybołówstwa w ilościach przekraczających przyznane im kwoty, że nie wszystkie zadeklarowane ilości mogły zostać złowione w czasie trwania rejsów połowowych oraz że oba statki dokonywały nielegalnych przeładunków na morzu. Szczegółowa weryfikacja danych o położeniu statków pochodzących z VMS, dzienników połowowych i manifestów wyładunkowych tych statków rybackich pozwoliłaby organom Senegalu na uzyskanie odpowiednich informacji w tym zakresie. Rozbieżności wykryte przez Komisję w informacjach dostarczonych przez Senegal dodatkowo potwierdzają brak odpowiedniej kontroli: z danych z dziennika połowowego wynika, że statek MAXIMUS prowadził połowy, natomiast według danych o położeniu statku pochodzących z VMS statek rzekomo znajdował się w porcie ⁽⁵⁵⁾.
- (49) Sytuacja ta stanowi naruszenie postanowień UNFSA. Zgodnie z art. 18 ust. 1 UNFSA, państwo, którego statki dokonują połowów na morzu pełnym, jest zobowiązane do wprowadzenia takich środków, jakie mogą być konieczne w celu zapewnienia, aby statki pływające pod jego banderą przestrzegały zasad regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem oraz aby takie statki nie prowadziły żadnej działalności osłabiającej skuteczność takich środków. Działalność tych statków nie była zgodna z przepisami ICCAT, w szczególności z zaleceniami dotyczącymi przeładunku i przydziału kwot ⁽⁵⁶⁾. Zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. f) UNFSA państwo bandery jest ponadto zobowiązane do wprowadzenia środków w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą, w tym wymogów dotyczących weryfikacji połowów gatunków docelowych i gatunków niebędących gatunkami docelowymi za pomocą takich metod jak systemy inspekcji, raporty rozładunkowe, nadzór nad przeładunkiem i monitorowanie wyładowywanych połowów.
- (50) Statki MAXIMUS i LISBOA zostały następnie umieszczone w wykazie statków NNN ICCAT w listopadzie 2022 r. ⁽⁵⁷⁾.

⁽⁴⁹⁾ Pismo otrzymane przez Komisję 14 lutego 2022 r.; Senegal potwierdził te informacje podczas dorocznego posiedzenia ICCAT w 2022 r. (dokument ICCAT COC_312A_ADD_4/2022, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>).

⁽⁵⁰⁾ Zob. motyw 40.

⁽⁵¹⁾ Obecna nazwa: KIKI; obecna bandera: nieznana. Poprzednie bandery: Gambia (do listopada 2023 r.), Senegal (do listopada 2020 r.).

⁽⁵²⁾ W 2020 r. skorygowana kwota przyznana Senegalowi przez ICCAT (zalecenia 17-02, 16-06 i 16-07, <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>) wynosiła 225 ton w odniesieniu do włócznika północnego i 240 ton w odniesieniu do tuńczyka białego. Zob. również dokument ICCAT COC-304(D)/2022, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>

⁽⁵³⁾ Informacje przekazane 26 maja 2023 r.

⁽⁵⁴⁾ Informacje przekazane 19 stycznia 2023 r.

⁽⁵⁵⁾ Pismo Senegalu z 17 maja 2022 r., wyciągi z dzienników połowowych oraz dane o położeniu statku rybackiego MAXIMUS pochodzące z VMS.

⁽⁵⁶⁾ Zalecenie ICCAT 16-15 w sprawie przeładunku mające zastosowanie w 2020 r., uchylone zaleceniem 21-15; zalecenia ICCAT 16-06 (dotyczące północnego tuńczyka białego), 16-07 (dotyczące południowego tuńczyka białego), 17-02 (dotyczące włócznika północnego), 17-03 (dotyczące włócznika południowego), dostępne pod adresem: <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>

⁽⁵⁷⁾ MAXIMUS – numer porządkowy 20220006; LISBOA – numer porządkowy 20220008; <https://www.iccat.int/en/IUUIlist.html>

- (51) Należy podkreślić, że statki rybackie MARIO 7, MARIO 11, MAXIMUS, LISBOA i DIAMALAYE 1909 były własnością tego samego podmiotu, gdy pływały pod banderą Senegalu ⁽⁵⁸⁾.
- (52) W związku z tym Komisja stwierdza, że Senegal nie wprowadził żadnych środków w celu zapewnienia skutecznej kontroli swojej floty i zagwarantowania, że statki te nie będą prowadzić połowów NNN.
- (53) Na podstawie informacji przedstawionych w motywach powyżej (26–52) Komisja doszła do wniosku, że Senegal nie wywiązał się ze swoich zobowiązań państwa bandery w zakresie sprawowania kontroli nad swoją flotą i zapobiegania uczestniczeniu przez statki pływające pod jego banderą w połowach NNN na wodach poza jego jurysdykcją. Stanowi to naruszenie art. 94 ust. 1 i 2 UNCLOS ⁽⁵⁹⁾, w których określono, że każde państwo zobowiązane jest skutecznie sprawować jurysdykcję i wykonywać kontrolę nad statkami pływającymi pod jego banderą. Senegal nie wywiązał się zatem ze spoczywającego na nim obowiązku zachowania należytej staranności polegającego na zastosowaniu odpowiednich środków, podjęciu wszelkich możliwych działań oraz dołożeniu wszelkich starań, aby zapobiec połowom NNN prowadzonym przez statki pływające pod jego banderą ⁽⁶⁰⁾, w szczególności biorąc pod uwagę, że, jak wspomniano w motywie 26, ostrzeżenie otrzymano już w 2019 r. To niewywiązanie się z obowiązku jest również sprzeczne z pkt 34 i 35 międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN) ⁽⁶¹⁾, które stanowią, że państwa członkowskie powinny zapewnić, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły połowów NNN ani nie wspierały tych połowów.
- (54) Ponadto zgodnie z art. 18 ust. 2 UNFSA państwo zezwala na wykorzystywanie statków pływających pod jego banderą do połowów na morzu pełnym tylko wtedy, gdy jest w stanie skutecznie wykonywać swoje obowiązki. W pkt 30 dobrowolnych wytycznych w sprawie funkcjonowania państwa bandery zaleca się również, aby państwa bandery skutecznie wdrożyły system wydawania upoważnień do połowów tylko wtedy, gdy mają pewność, że mogą skutecznie sprawować jurysdykcję i kontrolę nad swoimi statkami w celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami. Z informacji opisanych w motywach 26–52 wynika, że Senegal nie był w stanie sprawować takiej kontroli.
- (55) W związku z tym nie można również wykluczyć, że statki rybackie pływające pod banderą Senegalu, inne niż te, o których mowa w motywach 26–52, prowadziły połowy NNN lub działania związane z tymi połowami na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją Senegalu. Ponadto brak kontroli Senegalu nad statkami pływającymi pod jego banderą umożliwił takim statkom wyładunek lub przeładunek produktów rybołówstwa, przez co nie można zapobiec wprowadzaniu na rynki produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.
- (56) Komisja przeanalizowała również środki wprowadzone przez Senegal w odniesieniu do wszelkich powtarzających się połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie korzystające z jego portów.
- (57) Jako strona umowy o środkach stosowanych przez państwo portu ⁽⁶²⁾ i konwencji ICCAT Senegal jest zobowiązany jako państwo portu do skutecznego przeprowadzania inspekcji statków rybackich zawijających do jego portów, w tym do sprawdzenia, czy dany statek rybacki posiada niezbędne upoważnienie do prowadzenia działalności połowowej na danym obszarze RFMO oraz czy statek rybacki znajduje się w wykazie statków NNN.
- (58) W 2020 r. w kontekście dorocznego posiedzenia ICCAT organizacja pozarządowa ⁽⁶³⁾ przekazała informacje dotyczące umieszczonego w wykazie statków NNN statku SAGE ⁽⁶⁴⁾, takłowca o długości ponad 20 metrów, który prowadził działalność połowową na obszarze objętym konwencją ICCAT.

⁽⁵⁸⁾ Zob. motyw 27 i przypis 21, wspomniane przedsiębiorstwo to HSIN FEI TRADING INVESTMENT COMPANY Dite NATIC SARL (NATIC SARL) (<https://www.iccat.int/en/vesselsrecord.asp>).

⁽⁵⁹⁾ https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

⁽⁶⁰⁾ Międzynarodowy Trybunał Prawa Morza, sprawa nr 21, pkt 129.

⁽⁶¹⁾ <https://www.fao.org/documents/card/en/details=71be21c9-8406-5f66-ac68-1e74604464e7>

⁽⁶²⁾ <https://www.fao.org/port-state-measures/resources/detail/en/c/1111616/>

⁽⁶³⁾ Dokument ICCAT CoC 312/2020, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>

⁽⁶⁴⁾ SAGE, nr IMO 7825215, takłowiec, wpisany do wykazu statków NNN przez Międzypaństwową Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) w 2005 r. Obecna bandera: nieznana według kilku otwartych baz danych. Poprzednia bandera: Gambia (wyrejestrowanie 8 lutego 2021 r.), Seszele, Belize. Poprzednie nazwy: CHI FUW NO. 6, CHIA HAO N°66. Statek ten został umieszczony w wykazie przez ICCAT w 2011 r. i oznaczony numerem porządkowym 20110014.

- (59) Senegal potwierdził, że statek ten zawinął do portu w Dakarze 27 kwietnia 2020 r. w celu wyładowania 25 700 kg tuńczyków i tuńczykowatych⁽⁶⁵⁾. Senegal wskazał ponadto, że statek ten zawinął do portu w Dakarze w latach 2017, 2018 i 2019, że został poddany inspekcji przez organy Senegalu przy każdym zawinięciu do portu i otrzymał odpowiednie upoważnienie od państwa bandery⁽⁶⁶⁾.
- (60) Senegal skorygował jednak swoje poprzednie oświadczenie i wskazał, że w 2018 r. statek rybacki nie wpłynął do portu w Dakarze, ale zawinął do niego raz w 2017 r., pięć razy w 2019 r. i raz w 2020 r.⁽⁶⁷⁾. Pomimo wniosków Komisji o przekazanie informacji na temat dokładnych dat (dzień i miesiąc), wyładowanych gatunków i powodów zawinięć do portów w latach 2017–2019 Komisja do tej pory nie otrzymała tych informacji od Senegalu.
- (61) Z sytuacji tej wynika, że Senegal zezwolił takłowcowi o długości ponad 20 metrów, który nie figurował w rejestrze upoważnionych statków ICCAT, na wpłynięcie do swojego portu oraz wyładunek tuńczyków i tuńczykowatych. Stanowi to naruszenie zalecenia ICCAT 13-13, zgodnie z którym CPC mają obowiązek wprowadzenia środków zakazujących wyładunku tuńczyków i tuńczykowatych przez statki do połowów na skalę przemysłową, które nie są wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru upoważnionych statków⁽⁶⁸⁾.
- (62) Ponadto, zgodnie z zaleceniem ICCAT 18-08⁽⁶⁹⁾, podejrzewano, że ten statek rybacki prowadził połowy NNN na obszarze objętym konwencją ICCAT, ponieważ prowadził połowy tuńczyków i tuńczykowatych, ale nie był zarejestrowany w odpowiednim wykazie ICCAT statków upoważnionych do połowów takich gatunków na obszarze objętym konwencją ICCAT. W związku z tym zezwolenie wydane przez organy Senegalu na wejście tego statku do portu w Dakarze jest niezgodne z przepisami zalecenia ICCAT 18-09, które stanowią, że jeżeli CPC ma wystarczające dowody na to, że zagraniczny statek rybacki ubiegający się o wejście do jego portu prowadził połowy NNN, CPC musi odmówić temu statkowi wejścia do portu⁽⁷⁰⁾.
- (63) Co więcej, pomimo przeprowadzenia inspekcji tego statku przy każdym zawinięciu do portu (w tym weryfikacji licencji połowowej i świadectwa rejestracji⁽⁷¹⁾), organy Senegalu nie wykryły, że ten statek rybacki figurował w wykazie statków NNN⁽⁷²⁾. Zgodnie z zaleceniami ICCAT 12-07⁽⁷³⁾ i 18-09 Senegal powinien był zażądać od kapitana tego statku informacji umożliwiających identyfikację statku. Obejmuje to numer IMO, który był numerem statku Chia Hao No. 66, figurującego w wykazie Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego w 2005 r. i wpisanego do prowadzonego przez ICCAT wykazu statków NNN w 2011 r.⁽⁷⁴⁾
- (64) Sytuacja ta stanowi również naruszenie art. 9 ust. 4 umowy o środkach stosowanych przez państwo portu, zgodnie z którym jeżeli strona ma wystarczające dowody na to, że statek ubiegający się o wejście do jej portu prowadził połowy NNN, w szczególności informacje o tym, że statek znajduje się w wykazie statków prowadzących takie połowy lub działania związane z połowami przyjętym przez odpowiednią regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem zgodnie z zasadami i procedurami takiej organizacji oraz zgodnie z prawem międzynarodowym, strona ta powinna odmówić temu statkowi wejścia do jej portów.

⁽⁶⁵⁾ Dokument ICCAT COC_312/2020, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>

⁽⁶⁶⁾ Jak wyżej. Zgodnie z informacjami zebranymi przez Komisję ten statek rybacki pływał pod banderą Gambii od 2019 r. do lutego 2021 r., a wcześniej, zgodnie z informacjami przekazanymi przez Senegal, pływał pod banderą Liberii.

⁽⁶⁷⁾ Informacje przekazane przez Senegal w piśmie otrzymanym przez Komisję 30 października 2023 r. Organ Senegalu potwierdził, że statek poddano inspekcji przy każdym zawinięciu do portu.

⁽⁶⁸⁾ Zalecenie ICCAT dotyczące ustanowienia rejestru ICCAT w odniesieniu do statków o długości całkowitej co najmniej 20 metrów upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją. Zalecenie 13-13 obowiązywało, gdy statek rybacki SAGE zawinął do portu w Dakarze; zalecenie to zostało następnie uchylone zaleceniem ICCAT 21-14 (<https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>).

⁽⁶⁹⁾ Zalecenie ICCAT w sprawie ustanowienia wykazu statków, co do których istnieje podejrzenie, że prowadziły nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy. Zalecenie 18-08 obowiązywało, gdy statek rybacki SAGE zawinął do portu w Dakarze; zalecenie to zostało następnie uchylone zaleceniem ICCAT 21-13 (<https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>).

⁽⁷⁰⁾ Zalecenie ICCAT w sprawie środków stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywaniu i eliminowaniu, pkt 17 (<https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>).

⁽⁷¹⁾ Dokument ICCAT COC_322_APP_2/ 2021 (dostępny pod adresem: <https://iccat.int/com2021/index.htm#en>) oraz pismo z 26 października 2023 r.

⁽⁷²⁾ Nazwa statku rybackiego SAGE była kilkakrotnie zmieniana od czasu umieszczenia go w wykazie statków NNN, zob. przypis 64. Weryfikacja numeru IMO tego statku rybackiego byłaby jednak wystarczająca, by stwierdzić, że figuruje on w wykazie statków NNN.

⁽⁷³⁾ Zalecenie ICCAT 12-07 w sprawie systemu ICCAT dotyczącego minimalnych norm w zakresie inspekcji w porcie, uchylone zaleceniem 18-09, <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>.

⁽⁷⁴⁾ Zob. przypis 64.

- (65) Jest to również niezgodne z art. 9 ust. 5 umowy o środkach stosowanych przez państwo portu, który stanowi, że państwo portu może zezwolić na wchodzenie do swoich portów statkowi wyłącznie w celu przeprowadzenia na nim inspekcji oraz podjęcia innych odpowiednich działań zgodnych z prawem międzynarodowym, które są co najmniej tak samo skuteczne jak odmowa wejścia do portu w zakresie zapobiegania połowom NNN i działaniom związanym z połowami wspierającym takie połowy, ich powstrzymywanie i eliminowanie. Po wejściu do portu statku rybackiego SAGE Senegal nie tylko nie wykrył, że jest to statek rybacki umieszczony w wykazie NNN, ale też zezwolił temu statkowi na wyładunek produktów rybołówstwa i nie podjął działań w celu zapewnienia, aby statek ten nie kontynuował działalności połowowej. Senegal przyznał, że statek rybacki nie powrócił do portu w Dakarze dopiero po ujawnieniu faktu, że jest to statek umieszczony w wykazie statków NNN ⁽⁷⁵⁾.
- (66) Co więcej, zgodnie z informacjami zebranymi przez Komisję, taklowiec MEGA N°2 ⁽⁷⁶⁾ prowadził działalność na obszarze objętym konwencją ICCAT, choć nie był już zarejestrowany w rejestrze upoważnionych statków ICCAT (co najmniej od 9 listopada 2018 r. po wyrejestrowaniu go z bandery Belize) ⁽⁷⁷⁾. Statek ten prowadził działalność od grudnia 2018 r. co najmniej do marca 2019 r. na obszarze objętym konwencją ICCAT i w tym okresie zawinął do portu w Dakarze co najmniej dwa razy w 2019 r., jak wynika z informacji zebranych przez Komisję ⁽⁷⁸⁾.
- (67) W drodze dwustronnej wymiany informacji między Komisją a Senegalem ⁽⁷⁹⁾ organy Senegalu potwierdziły, że statek ten zawinął do portu w Dakarze w celu naprawy w marcu 2019 r. oraz że nie posiadał upoważnienia ICCAT. Na statek weszła senegalska marynarka wojenna, która nie stwierdziła żadnych naruszeń, więc statek otrzymał zezwolenie na opuszczenie portu.
- (68) Komisja stwierdziła ponadto, że w 2020 r. statek MEGA N°2 zmienił swoją nazwę na MARCO N°21 ⁽⁸⁰⁾ oraz że statek ten kontynuował działalność na obszarze objętym konwencją ICCAT od stycznia do listopada 2020 r. pod tą nową nazwą i przewoził produkty rybołówstwa, gdy zawinął do portu w Dakarze we wrześniu 2020 r. ⁽⁸¹⁾. Ten statek rybacki nie figurował również w rejestrze upoważnionych statków ICCAT podczas prowadzenia działalności pod tą nazwą.
- (69) Informacje te wskazują, że Senegal zezwolił innemu taklowcowi na wplynięcie do swojego portu w 2019 r. w celu naprawy i zezwolił mu na zawinięcie do portu w Dakarze z produktami rybołówstwa na pokładzie w 2020 r., podczas gdy statek ten nie posiadał niezbędnego upoważnienia ICCAT.
- (70) Sytuacja ta stanowi naruszenie zaleceń ICCAT 13-13 i 18-09 oraz art. 9 umowy o środkach stosowanych przez państwo portu, ponieważ organy Senegalu powinny były odmówić mu wejścia do portu w Dakarze. Zgodnie z zaleceniem ICCAT 18-09 państwo portu, w przypadku gdy zagraniczny statek rybacki wpływa do jednego z jego portów, powinno odmówić statkowi rybackiemu korzystania z portu w celu uzupełnienia paliwa i zapasów, konserwacji i suchego dokowania, jeżeli statek nie posiada ważnego i obowiązującego upoważnienia do prowadzenia połowów i działań związanych z połowami na obszarze objętym konwencją ICCAT. Jak wskazano w motywie 61, stanowi to również naruszenie zalecenia ICCAT 13-13, zgodnie z którym państwa portu powinny wprowadzić środki w celu zakazania wyładunku tuńczyków i tuńczykowatych przez statki do połowów na skalę przemysłową, które nie są wpisane do rejestru ICCAT.

⁽⁷⁵⁾ Dokument ICCAT COC_312/2020, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>, oraz dokument COC_322_APP_2/2021, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2021/index.htm#en>

⁽⁷⁶⁾ Statek MEGA N°2, nr IMO 8004076, obecna nazwa ISRAR 1, obecna bandera: nieznaną. Poprzednie bandery: Oman, nieznaną, Belize. Poprzednia nazwa: MARCO N°21. Statek ten figurował w prowadzonym przez ICCAT wykazie statków NNN w 2021 r. pod numerem 20210006 w odniesieniu do odławiania tuńczyków i tuńczykowatych na obszarze objętym konwencją i nie został zarejestrowany w odpowiednim wykazie ICCAT statków upoważnionych do połowów tuńczyków i tuńczykowatych na obszarze objętym konwencją ICCAT.

⁽⁷⁷⁾ Ten statek rybacki był wcześniej zarejestrowany pod numerem AT000BLZ00061 i pływał pod banderą Belize. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Belize, statek został wyrejestrowany przez Belize 8 listopada 2018 r. (dokument ICCAT COC_312/2021, dostępny pod adresem: <https://iccat.int/com2021/index.htm#en>).

⁽⁷⁸⁾ Komisja zebrała dane z systemu automatycznej identyfikacji (AIS), które wskazują, że statek ten prowadził połowy na obszarze objętym konwencją ICCAT od stycznia do marca 2019 r.; należy zauważyć, że statek wyłączył AIS w marcu 2019 r. podczas opuszczania portu w Dakarze i włączył go ponownie we wrześniu 2019 r., gdy przebywał w Port-of-Spain w Trynidadzie i Tobago.

⁽⁷⁹⁾ Wymiana wiadomości elektronicznych między 29 marca a 2 kwietnia 2019 r.

⁽⁸⁰⁾ Dokumenty dostępne na stronie internetowej ICCAT, na stronie wykazu statków NNN, statek ISRAR 1, numer seryjny: 20210006, poprzednie informacje, <https://www.iccat.int/en/IUUIlist.html>

⁽⁸¹⁾ Informacje te zostały pobrane ze strony internetowej portu w Dakarze: <https://atlantis.portdakar.sn/accueil.jsp>

- (71) Stanowi to również naruszenie art. 9 ust. 6 umowy o środkach stosowanych przez państwo portu, który stanowi, że strona powinna odmówić statkowi korzystania ze swoich portów w celu wyładunku, przeładunku, pakowania i przetwarzania ryb oraz w celu świadczenia innych usług portowych, w tym między innymi uzupełnienia paliwa i zapasów, konserwacji i suchego dokowania, jeżeli strona ma wystarczające dowody na to, że statek ubiegający się o wejście do jej portu prowadził połowy NNN lub działalność związaną z takimi połowami. Ponieważ statek ten nie był wpisany do rejestru upoważnionych statków ICCAT, jego działalność uznaje się za połowy NNN zgodnie z zaleceniem ICCAT 18-08 ⁽⁸²⁾.
- (72) Nie uzyskano żadnych informacji na temat państwa bandery tego statku rybackiego w latach 2019 i 2020, w związku z czym zakłada się, że statek ten prowadził działalność jako statek bezpaństwowy. Zgodnie z zaleceniem ICCAT 18-08 istnieje domniemanie, że statki prowadzą połowy NNN na obszarze objętym konwencją ICCAT, jeżeli nie posiadają przynależności państwowej i prowadzą połowy tuńczyków i tuńczykowatych na obszarze objętym konwencją ICCAT. W związku z tym, zgodnie z umową o środkach stosowanych przez państwo portu i zaleceniem ICCAT 18-09, państwo portu powinno odmówić wejścia do portu takim statkom rybackim. Senegal nie wskazał, czy wprowadzono jakiegokolwiek środki w odniesieniu do tego statku rybackiego, a jedynie potwierdził, że statek ten wpłynął do portu w Dakarze w 2018 r. w celu naprawy ⁽⁸³⁾.
- (73) Senegal potwierdził ⁽⁸⁴⁾ ponadto wejście do portu w Dakarze innych statków rybackich, których nie można było znaleźć w prowadzonym przez ICCAT rejestrze upoważnionych statków w odpowiednich okresach. Statek rybacki RICOS 3 ⁽⁸⁵⁾ zawinął do portu w Dakarze w celu naprawy w 2017 i 2018 r., a statek rybacki RICOS 6 ⁽⁸⁶⁾ zawinął do portu w Dakarze w 2018 r. również w celu naprawy.
- (74) Podobnie jak to miało miejsce w przypadku statku rybackiego MEGA N°2, Senegal zezwolił tym dwóm taklowcom o długości powyżej 20 metrów na wejście do portu bez sprawdzenia, czy statki te figurują w prowadzonym przez ICCAT rejestrze upoważnionych statków.
- (75) Jak wynika z informacji przedstawionych w motywach 57–74, kontrole w porcie prowadzone przez Senegal nie są wystarczające, aby zagwarantować skuteczne wdrożenie zaleceń ICCAT i postanowień umowy o środkach stosowanych przez państwo portu, o których mowa w motywach 61–65, 71 i 72.
- (76) Zgodnie z art. 31 ust. 4 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeanalizowała również środki zastosowane przez Senegal w odniesieniu do wprowadzania na jego rynek produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.
- (77) Jak wskazano w motywach 42 i 44, w 2020 r. statek rybacki MAXIMUS dokonał wywozu na rynek Unii 311 ton włócznika północnego, a statek rybacki LISBOA – 579 ton tuńczyka białego. Jak potwierdziły organy Senegal ⁽⁸⁷⁾, połowy te pochodzą z nielegalnych przeładunków na morzu; w związku z tym te produkty rybołówstwa pozyskano w ramach połowów NNN i wprowadzono na rynek unijny.
- (78) Jak ponadto wskazano w motywie 45, połowy te przekroczyły kwoty przyznane Senegalowi przez ICCAT. Senegal nie wykrył jednak przekroczenia rocznych kwot ustanowionych przez ICCAT.

⁽⁸²⁾ Pkt 1 lit. a): prowadzi połowy tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych na obszarze objętym konwencją i nie jest zarejestrowany w odpowiednim wykazie ICCAT statków upoważnionych do połowów tuńczyków i tuńczykowatych na obszarze objętym konwencją ICCAT, <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>

⁽⁸³⁾ Pismo z 17 listopada 2020 r. wysłane do sekretariatu ICCAT (okólnik ICCAT nr 7668/20, niepublikowany), informacje potwierdzone dokumentem ICCAT COC_322_APP_2/2021, dostępnym pod adresem: <https://iccat.int/com2021/index.htm#en> oraz pismo wysłane przez Senegal i otrzymane przez Komisję 30 października 2023 r.

⁽⁸⁴⁾ Jak wyżej.

⁽⁸⁵⁾ RICOS 3, nr IMO: 8568682, następnie przemianowany na ISRAR 3. Obecna bandera: nieznaną. Poprzednie bandery: Oman (2020–2023), Saint Vincent i Grenadyny (2015–2018), Tanzania. Poprzednia nazwa: MARIO 3. Statek ten został umieszczony w wykazie statków NNN przez ICCAT w 2021 r., oznaczony numerem porządkowym 20210008, w odniesieniu do odławiania tuńczyków i tuńczykowatych na obszarze objętym konwencją i nie został zarejestrowany w odpowiednim wykazie ICCAT statków upoważnionych do połowów tuńczyków i tuńczykowatych na obszarze objętym konwencją ICCAT.

⁽⁸⁶⁾ RICOS 6, nr IMO: 8568694, następnie przemianowany na ISRAR 2. Obecna bandera: nieznaną. Poprzednie bandery: Oman (2020–2023), Saint Vincent i Grenadyny (2015–2018), Tanzania. Poprzednia nazwa: MARIO 6. Statek ten został umieszczony w wykazie statków NNN przez ICCAT w 2021 r., oznaczony numerem porządkowym 20210007, w odniesieniu do odławiania tuńczyków i tuńczykowatych na obszarze objętym konwencją i nie został zarejestrowany w odpowiednim wykazie ICCAT statków upoważnionych do połowów tuńczyków i tuńczykowatych na obszarze objętym konwencją ICCAT.

⁽⁸⁷⁾ Zob. motywy 43 i 44.

- (79) Mimo wszystkich tych faktów właściwe organy Senegalu zatwierdziły świadectwa połowowe zgodnie z art. 12 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, a także dokumenty statystyczne ICCAT dotyczące włócznika zgodnie z zaleceniem ICCAT 01-22 ⁽⁸⁸⁾.
- (80) Senegal odpowiedział, że w przypadku tych połowów wydano fałszywe świadectwa, poza normalnym procesem wydawania świadectw ⁽⁸⁹⁾. Senegal wspomniał również, że miało to miejsce w czasie pandemii COVID-19, podczas której liczba pracowników służb inspekcyjnych była ograniczona ⁽⁹⁰⁾.
- (81) Świadectwa połowowe zostały jednak zatwierdzone przez organy zgłoszone Komisji przez Senegal ⁽⁹¹⁾.
- (82) Komisja zebrała ponadto dalsze informacje dotyczące wywozu z Senegalu włócznika i tuńczyka białego na rynek unijny. Analiza danych dotyczących przywozu udostępnionych przez Europejskie Centrum Monitorowania Rynku Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) wyraźnie wskazuje na powtarzający się wywóz na rynek unijny w latach 2011–2019 połowów tych dwóch gatunków, które znacznie przekraczają kwoty przyznane przez ICCAT ⁽⁹²⁾. Wszystkie świadectwa połowowe zebrane do tej pory od państw członkowskich (lata 2015–2020 w odniesieniu do tuńczyka białego, lata 2019–2020 w odniesieniu do włócznika) potwierdzają ogólną dokładność danych liczbowych dostępnych w bazie danych EUMOFA. Ogólną dokładność tych danych za lata 2011–2012 potwierdzają również wymiany informacji, jakie jedno państwo członkowskie przeprowadziło z Senegalem w sprawie wywozu tuńczyka białego na rynek unijny ⁽⁹³⁾.
- (83) W związku z tym, ponieważ sytuacja ta nie ogranicza się wyłącznie do 2020 r. i miała miejsce co najmniej od 2011 r., Komisja nie może przyjąć argumentu przedstawionego przez Senegal, jak wskazano w motywie 80.
- (84) Co więcej, świadectwa połowowe, które Komisja zebrała od państw członkowskich, wskazują, że dokumenty te również zostały zatwierdzone przez właściwe organy Senegalu ⁽⁹⁴⁾. Sytuacja ta budzi poważne wątpliwości co do wiarygodności stosowanego przez Senegal systemu identyfikowalności.
- (85) Senegal wyjaśnił Komisji proces wydawania świadectw i podkreślił, że identyfikowalność jest zapewniona przez zatwierdzenie nie tylko świadectwa połowowego, ale również świadectwa pierwszej sprzedaży, świadectwa sanitarnego i manifestu celnego ⁽⁹⁵⁾. Zgodnie ponadto z dekretem krajowym nr 1975 wszystkie wyładunki i przeładunki w portach należy zgłaszać właściwym organom zatwierdzającym świadectwo połowowe w celu przeprowadzenia inspekcji ⁽⁹⁶⁾. Senegal wspomniał, że przed zatwierdzeniem świadectwa przeprowadza się pełną inspekcję, zasięga się opinii czterech służb i wydaje opinię ⁽⁹⁷⁾. Ustanowienie tej procedury nie uniemożliwiło jednak wywozu połowów przekraczających kwoty ICCAT przyznane Senegalowi w odniesieniu do rynku unijnego, co budzi wątpliwości co do jej skuteczności.

⁽⁸⁸⁾ Zalecenie ICCAT w sprawie ustanowienia programu dokumentacji statystycznej dotyczącej włócznika, <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>

⁽⁸⁹⁾ Pisma z 4 lutego 2022 r. i 17 maja 2022 r.; dokument ICCAT COC_312A/2022; dokument ICCAT COC_312A_ADD_4/2022; dokument ICCAT COC_312A_ADD_2/2022, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>; dokument ICCAT COC_306_REV/2023; dokument ICCAT COC_309/2023, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2023/index.htm#>

⁽⁹⁰⁾ Dokument ICCAT COC_312A_ADD_4/2022 (dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>) i pismo z 26 października 2023 r.

⁽⁹¹⁾ Art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN oraz zalecenie ICCAT 01-22, <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>

⁽⁹²⁾ Dane pozyskane z EUMOFA <https://www.eumofa.eu/>. Dokument ICCAT COC_312_ANNEX 1/2023, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2023/index.htm#>

⁽⁹³⁾ Zob. motyw 86.

⁽⁹⁴⁾ Komisja zebrała świadectwa połowowe zatwierdzone przez Senegal na lata 2015, 2016, 2017, 2018 i 2019.

⁽⁹⁵⁾ Komunikat z 26 maja 2023 r., aktualizacja odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przesłanym przez Komisję. Nie wskazano, od kiedy dokładnie obowiązuje ta procedura.

⁽⁹⁶⁾ Dekret ministerialny nr 1975 z dnia 5 marca 2010 r. ustanawiający świadectwo połowowe dla produktów rybołówstwa („Arrêté ministériel N°1975 du 5 mars 2010 instituant le certificat de capture des produits de la pêche”).

⁽⁹⁷⁾ Zob. przypis 95.

- (86) Jedno z państw członkowskich ostrzegła ponadto Senegal o przekroczeniu kwoty w odniesieniu do tuńczyka białego w 2012 r. Senegal poinformował, że wszczęto dochodzenia, oraz zawiesił wywóz tuńczyka białego do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia tej sprawy⁽⁹⁸⁾. Wywóz tuńczyka białego wznowiono jednak w lutym 2013 r. przez inne państwo członkowskie. Mimo tego ostrzeżenia – jak wyraźnie wynika z danych zgromadzonych przez Komisję – przekroczenie kwot utrzymywało się do 2020 r⁽⁹⁹⁾, a zatem Senegal nie wdrożył niezbędnych środków naprawczych, aby położyć kres tej sytuacji.
- (87) Jak wskazano w motywie 26, w 2019 r. jedno z państw trzecich również ostrzegło Senegal o przekroczeniu kwot w odniesieniu do tego samego gatunku tuńczyka. Mimo to, jak podkreślono w motywie 45, w 2020 r. nadal przekraczano kwoty ICCAT, z udziałem statku rybackiego LISBOA.
- (88) Mimo informacji otrzymanych w latach 2012 i 2019 Senegal nie wdrożył odpowiednich środków w celu zapewnienia zgodności wywożonych produktów rybołówstwa z obowiązującymi przepisami międzynarodowymi, regionalnymi i krajowymi.
- (89) Biorąc pod uwagę powyższe elementy, połowy te (od 2011 r. do 2020 r.) wywożone z Senegalu na rynek unijny uznaje się za produkty pochodzące z połowów NNN, ponieważ zostały one złowione, a następnie wywiezione z naruszeniem zaleceń ICCAT, polegającym na przekroczeniu kwot przyznanych przez ICCAT⁽¹⁰⁰⁾ i niezgłoszeniu połowów właściwej RFMO⁽¹⁰¹⁾. Sytuacja ta stanowi również naruszenie art. 117 i 118 UNCLOS dotyczących ochrony żywych zasobów na morzu pełnym.
- (90) Zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. f) UNFSA państwa bandery mają wprowadzić środki w odniesieniu do statków pływających pod ich banderą, w tym przez wdrożenie wymogów dotyczących weryfikacji połowów za pomocą takich metod jak systemy inspekcji, raporty rozładunkowe, nadzór nad przeładunkiem i monitorowanie wyładowywanych połowów oraz statystyki rynkowe. MPD-NNN zawiera wytyczne dotyczące uzgodnionych na szczęblu międzynarodowym środków rynkowych, które wspierają ograniczenie lub eliminację handlu rybami i produktami rybołówstwa pozyskanymi z połowów NNN. W pkt 71 MPD-NNN sugeruje się ponadto, że państwa powinny podjąć działania w celu poprawy przejrzystości swoich rynków, aby umożliwić identyfikowalność ryb lub produktów rybnych. Podobnie w art. 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO opisano dobre praktyki w zakresie zagospodarowania połowu oraz odpowiedzialnego handlu międzynarodowego oraz wezwano państwa do zagwarantowania, aby międzynarodowy i wewnętrzny handel rybami i produktami rybołówstwa odbywał się w zgodzie ze zdrowymi praktykami ochrony i zarządzania, przez ulepszanie identyfikacji pochodzenia ryb i produktów rybołówstwa.
- (91) Jak wskazano w motywach 46–49, brak kontroli Senegalu nad statkami rybackimi pływającymi pod jego banderą umożliwił tym statkom w 2020 r. przeładunek i wyładunek produktów rybołówstwa pozyskanych z połowów NNN. Co więcej, informacje zgromadzone przez Komisję za lata 2011–2020 wskazują na poważne uchybienia w stosowanych przez Senegal procedurach identyfikowalności i wydawania świadectw.
- (92) Na podstawie informacji przedstawionych w motywach 77–91 stwierdza się, zgodnie z art. 31 ust. 4 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Senegal nie uniemożliwił wprowadzania na rynki produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.
- (93) Uwzględniając sytuację opisaną w niniejszej części decyzji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN można stwierdzić, że Senegal nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu i państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

3.2 Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (94) Zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja sprawdziła, w jakim stopniu Senegal współpracował, odpowiadając na pytania, przekazując informacje zwrotne lub prowadząc dochodzenia w sprawach dotyczących połowów NNN i związanej z nimi działalności.

⁽⁹⁸⁾ Pismo Senegalu z 31 grudnia 2012 r.

⁽⁹⁹⁾ Jak wskazano w motywie 45.

⁽¹⁰⁰⁾ Zalecenia ICCAT 09-05, 11-04, 13-05, 16-06, 20-03, 21-04 (tuńczyk biały północny); zalecenia ICCAT 07-03, 11-05, 13-06, 16-07, 20-05, 21-05 (tuńczyk biały południowy); zalecenia 10-02, 11-02, 13-02, 16-03, 17-02, 21-02 (włóczyk północny); zalecenia ICCAT 09-03, 12-01, 13-03, 16-04, 17-03, 21-03 (włóczyk południowy), dostępne pod adresem: <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>

⁽¹⁰¹⁾ Art. IX konwencji ICCAT, zalecenie ICCAT 05-09 w sprawie przestrzegania obowiązków w zakresie sprawozdawczości do celów statystycznych, zalecenie ICCAT 11-15 w sprawie kar nakładanych w przypadku nieprzestrzegania obowiązków w zakresie sprawozdawczości; zob. również przypis 100(<https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>).

- (95) Komisja nie otrzymała pełnych odpowiedzi na pytania skierowane do Senegalu od czasu dorocznego posiedzenia ICCAT w 2020 r., mimo licznych wezwań sformułowanych w ramach wymiany dwustronnej bądź w ramach ICCAT ⁽¹⁰²⁾.
- (96) Należy podkreślić, że chociaż Senegal odpowiada na pisma i oświadczenia Komisji, nie podaje przy tym odpowiednich informacji lub nie udziela odpowiedzi na niektóre pytania.
- (97) Na przykład w lipcu 2023 r. Komisja przekazała organom Senegalu wyczerpujący wykaz zapytań, na które państwo to nie odpowiedziało od 2020 r. Mimo że Senegal udzielił Komisji odpowiedzi 30 października 2023 r., wciąż nie przedstawił takich informacji jak: pełne sprawozdanie z działalności i połowów statków MAXIMUS, LISBOA, MARIO 7, MARIO 11 i DIAMALAYE 1909 za lata 2019 i 2020; szczegółowe informacje na temat pochodzenia połowów pochodzących z nielegalnych przeładunków na morzu oraz szczegółowe informacje na temat przeprowadzonych dochodzeń; szczegółowy wykaz i informacje dotyczące zawinięć do portu statków rybackich SAGE, RICOS 3, RICOS 6 i MEGA N°2/MARCO N°21.
- (98) Szereg odpowiedzi ze strony Senegalu otrzymano ponadto kilka lat po wystosowaniu pierwotnego zapytania. Na przykład 9 grudnia 2020 r. Komisja zwróciła się do Senegalu o przekazanie informacji na temat działalności statku rybackiego MARIO 7 w 2020 r., ponieważ Senegal wspomniał, że statek ten znajdzie się w podobnej sytuacji co statek MARIO 11 ⁽¹⁰³⁾. Mimo wystosowania kilku wezwań ⁽¹⁰⁴⁾ Senegal odpowiedział dopiero 30 października 2023 r. Z otrzymanych informacji wynika, że statek rybacki MARIO 7 prowadził działalność połowową na obszarze objętym konwencją ICCAT w pierwszym półroczu 2020 r., podczas gdy najwyraźniej nie posiadał ważnego upoważnienia wydanego przez Senegal do połowów na morzu pełnym ⁽¹⁰⁵⁾. Opóźnienie w odpowiedzi ze strony Senegalu pozbawiło jednak Komisję możliwości zaproponowania, by ten statek rybacki umieszczono w wykazie statków NNN zgodnie z zaleceniem ICCAT 21-13, ponieważ trzyletni okres przewidziany na takie działania upłynął w czerwcu 2023 r ⁽¹⁰⁶⁾.
- (99) Komisja miała ponadto trudności z uzyskaniem dokładnych odpowiedzi od organów Senegalu, co uniemożliwiło jej wyciągnięcie wniosków na temat zakresu połowów NNN. Na przykład w związku z działalnością statku MARIO 7 Senegal oświadczył w 2020 r., że ten statek rybacki „znajduje się w takiej sytuacji co statek rybacki MARIO 11” ⁽¹⁰⁷⁾. Gdyby jednak Senegal wyrejestrował ten statek i nie wydał mu licencji połowowej na 2020 r., powinien był wówczas być w stanie niezwłocznie to potwierdzić. Senegal nie przedstawił ponadto także dokładnych informacji w odniesieniu do zawinięć do portu kilku statków, jak wskazano w motywie 60. Uniemożliwiło to Komisji poznanie dokładnych dat i przyczyn zawinięć do portu, a tym samym określenie charakteru działalności tych statków.
- (100) Na podstawie informacji przedstawionych w motywach 95–99 stwierdza się, zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Senegal nie współpracował skutecznie, odpowiadając na pytania, udzielając informacji zwrotnych lub prowadząc dochodzenia w sprawach dotyczących połowów NNN i działalności z nimi związanej.
- (101) Zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja dokonała analizy istniejących środków egzekwowania prawa w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania, przyjętych przez Senegal.

⁽¹⁰²⁾ Na przykład dokumenty ICCAT COC-322A/2021 (dostępny pod adresem: <https://iccat.int/com2021/index.htm#en>) i COC_312A/2022 (dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>).

⁽¹⁰³⁾ Dokument ICCAT PWG_425/2020, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2020/index.htm#en>. Zob. również motyw 31.

⁽¹⁰⁴⁾ Dokumenty ICCAT COC-322/2021 i COC_312A/2022: „Senegal wielokrotnie nie dostarczył informacji wymaganych w odniesieniu do MARIO 7 w celu ustalenia, czy statek prowadził również działalność bez upoważnienia na obszarze objętym konwencją w 2020 r.” Dostępne pod adresem: <https://iccat.int/com2021/index.htm#en> oraz <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>

⁽¹⁰⁵⁾ Okólnik ICCAT nr 3977/20: „Statek ten [MARIO 11] nie ma ważnej licencji mającej zastosowanie do wszystkich statków pływających pod naszą banderą podczas połowów na morzu pełnym. W związku z tym, zgodnie z przepisami krajowymi, ta działalność połowowa jest uważana za nielegalną. Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku statku »MARIO 7« AT000SEN00030”.

⁽¹⁰⁶⁾ Pkt 2 zalecenia ICCAT 21-13, <https://www.iccat.int/en/RecRes.asp>

⁽¹⁰⁷⁾ Zob. motyw 31.

- (102) W art. 19 UNFSA zobowiązano państwa bandery do pełnego zbadania wszelkich domniemyanych naruszeń regionalnych lub subregionalnych środków ochrony i zarządzania. Artykuł ten stanowi również, że kary stosowane w związku z naruszeniami mają być odpowiednio surowe w celu zapewnienia skuteczności w zakresie przestrzegania prawa oraz zniechęcenia do jego naruszania bez względu na to, gdzie to ma miejsce, oraz muszą pozbawiać sprawców korzyści płynących z ich nielegalnej działalności. Podobne brzmienie ma również pkt 21 MPD-NNN i pkt 38 lit. a) dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
- (103) Jak wspomniano w motywach 26 i 86, mimo ostrzeżeń otrzymanych w latach 2012 i 2019 w związku z przekroczeniem przez jego flotę kwot ICCAT dotyczących gatunków Senegal nie wprowadził odpowiednich środków egzekwowania prawa, ponieważ kwoty ICCAT przyznane przez ICCAT dalej były przekraczane, aż do 2020 r.
- (104) Komisja ponadto kilkakrotnie zwracała się o informacje na temat kar nałożonych przez Senegal na podmiot będący właścicielem floty MAXIMUS, LISBOA, MARIO 7 i MARIO 11 w związku z połowami NNN prowadzonymi w 2020 r.⁽¹⁰⁸⁾.
- (105) Środki wymienione przez Senegal w odniesieniu do przedsiębiorstwa będącego właścicielem floty obejmowały: cofnięcie upoważnienia do prowadzenia działalności, stałe zawieszenie wydawania świadectw połowowych temu podmiotowi, wyrejestrowanie statków rybackich MARIO 7, MARIO 11, MAXIMUS i LISBOA oraz nieprzedłużenie licencji połowowych i upoważnień ICCAT dla tych statków⁽¹⁰⁹⁾.
- (106) Komisja do tej pory nie otrzymała informacji o żadnych dalszych środkach, w tym o karach finansowych, nałożonych na ten podmiot w związku z połowami NNN prowadzonymi przez jego flotę. Senegal wskazał w październiku 2023 r., że trwają dochodzenia mające na celu określenie charakteru i podstawy prawnej kar finansowych⁽¹¹⁰⁾.
- (107) Środki te nie uwzględniają korzyści, jakie przedsiębiorstwo to odnosi w wyniku połowów NNN prowadzonych przez jego flotę. Narusza to zalecenia mające na celu wprowadzanie środków egzekwowania prawa w stosunku do połowów NNN i dostatecznie surowe karanie sprawców, aby skutecznie zapobiegać połowom NNN, powstrzymać je i eliminować oraz aby pozbawić sprawców korzyści płynących z takich połowów, jak określono w art. 19 ust. 2 UNFSA, pkt 21 MPD-NNN, art. 8 ust. 2 pkt 7 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO oraz pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
- (108) Należy ponadto przypomnieć, że – jak wspomniano w motywie 32 – podmiot wystąpił o wyrejestrowanie statków rybackich MARIO 7, MARIO 11, a także statków MAXIMUS i LISBOA⁽¹¹¹⁾. Wykreślenie tych statków z rejestru Senegal nastąpiło na podstawie wniosków podmiotu. W związku z tym nie można tego uznać za środek wprowadzony wobec podmiotu przez organy Senegal. Co więcej, wyrejestrowanie statków rybackich przez państwo bandery nie jest wystarczającym środkiem, ponieważ środek taki nie uwzględnia korzyści wynikających z połowów NNN ani nie gwarantuje stosowania kar lub środków przeciwko prowadzonym połowom NNN.
- (109) W odniesieniu do nieprzedłużenia licencji połowowych statki rybackie MARIO 11 i MARIO 7 prowadziły w pierwszej połowie 2020 r. działalność na morzu pełnym bez ważnej licencji wydanej przez Senegal; w związku z tym również nieprzedłużenie nie może być postrzegane jako skuteczny środek (ponieważ licencja już nie była ważna).
- (110) Zawieszenie upoważnienia do prowadzenia działalności w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa nałożono ponadto dopiero w sierpniu 2022 r., czyli trzy lata po pierwszym ostrzeżeniu wydanym w odniesieniu do tej floty⁽¹¹²⁾. Oprócz tego statek rybacki DIAMALAYE 1909 nadal był upoważniony do prowadzenia działalności w obszarze objętym konwencją ICCAT w 2021 r. mimo kwestii, o których mowa w motywie 26, w związku z czym przedsiębiorstwo to nadal czerpało w tym roku korzyści z działalności, po wykryciu połowów NNN w latach 2019 i 2020⁽¹¹³⁾.

⁽¹⁰⁸⁾ Zob. przypis 21.

⁽¹⁰⁹⁾ Dokument ICCAT COC_322_APP_2/ 2021 (dostępny pod adresem: <https://iccat.int/com2021/index.htm#en>) i pismo Senegal z 26 października 2023 r.

⁽¹¹⁰⁾ Pismo Senegal z 26 października 2023 r.

⁽¹¹¹⁾ Pismo Senegal z 19 sierpnia 2022 r.

⁽¹¹²⁾ Jak wyżej.

⁽¹¹³⁾ Dokumenty ICCAT COC-312A_ADD_3/2022 i COC_303/2022; dwa CPC ICCAT zgłosiły przywóz z tego statku rybackiego w 2021 r. (dostępne pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>).

- (111) W związku z tym można stwierdzić, że żaden z tych środków nie uwzględniał korzyści osiągniętych przez to przedsiębiorstwo i nie może zostać uznany za proporcjonalny, odstrasżający i skuteczny.
- (112) Jak ponadto wspomniano w motywie 26, w 2019 r. Senegal otrzymał od państwa trzeciego informacje o połowach tuńczyka białego prowadzonych przez statki rybackie MARIO 7, MARIO 11 i DIAMALAYE 1909; statki te nie znajdowały się wówczas w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków upoważnionych do połowów tych gatunków⁽¹¹⁴⁾. Informacje otrzymane od tego państwa trzeciego wskazywały również na przekroczenie kwoty połowów tuńczyka białego. Należące jednak do tego samego podmiotu statki rybackie MARIO 7, MARIO 11, MAXIMUS i LISBOA mogły nadal prowadzić połowy NNN.
- (113) Senegal stwierdził ponadto, że nie można podjąć żadnych działań przeciwko statkowi MAXIMUS, ponieważ nielegalne przeładunki mogą podlegać karom jedynie w przypadku, gdyby statki te zostały ujęte na gorącym uczynku⁽¹¹⁵⁾. Stwierdzenie to jest zgodne z art. 91 kodeksu rybołówstwa morskiego przyjętego przez Senegal 13 lipca 2015 r., który ma zastosowanie w przypadkach, gdy statek nie może zostać poddany inspekcji lub uciekł, a także w przypadku bardzo konkretnych naruszeń (brak ważnej licencji połowowej, połowy na obszarze ograniczonych połowów)⁽¹¹⁶⁾. Komisja zauważa, że przepis ten utrudnia ujęcie statków prowadzących nielegalne przeładunki na morzu, w szczególności na morzu pełnym, i w związku z tym może utrudnić organom wprowadzenie niezbędnych środków egzekwowania prawa, nawet jeśli organy te dysponują dowodami.
- (114) Na podstawie informacji przedstawionych w motywach 102–113 stwierdza się, zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Senegal nie wdrożył odpowiednich środków egzekwowania prawa, aby zapobiegać połowom NNN, powstrzymywać je i eliminować.
- (115) Zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. c) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeanalizowała zakres i wagę przypadków połowów NNN.
- (116) Jak wskazano w motywach 45 i 82, Senegal dokonywał wywozu produktów rybołówstwa w ilościach przekraczających kwoty przyznane przez ICCAT, co według danych zebranych przez Komisję miało miejsce przez kilka lat.
- (117) Uwzględniając kwestie przedstawione w niniejszej części oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń złożonych przez organy Senegalu, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN można stwierdzić, że Senegal nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy oraz środków egzekwowania prawa.

3.3 Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (118) Zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę dokumentów ratyfikacyjnych lub dotyczących przystąpienia Senegalu do odpowiednich międzynarodowych instrumentów w dziedzinie rybołówstwa oraz statusu Senegalu jako umawiającej się strony RFMO lub jego zgody na stosowanie przyjętych przez te organizacje środków ochrony i zarządzania.
- (119) Jak opisano w motywach 20 i 21, Senegal jest stroną UNCLOS, UNFSA i umowy o środkach stosowanych przez państwo portu. Państwo to jest umawiającą się stroną konwencji ICCAT i członkiem odpowiednich organizacji regionalnych (CECAF, SRFC, ATLAFCO/COMHAFAT).
- (120) 13 lipca 2015 r. Senegal przyjął ustawę ustanawiającą kodeks rybołówstwa morskiego, a 22 listopada 2016 r. – dekret wykonawczy do tej ustawy⁽¹¹⁷⁾. Jednym z celów tego kodeksu było przyjęcie nowych przepisów w celu usprawnienia walki z połowami NNN; Komisja zauważyła jednak, że w tekście kodeksu brakuje definicji połowów NNN. Senegal wskazał ponadto, że mimo przyjęcia ustawy przed przystąpieniem do umowy o środkach stosowanych przez państwo portu⁽¹¹⁸⁾ odpowiednie postanowienia tej umowy międzynarodowej zostały transponowane do nowego kodeksu. Przepisy dotyczące środków stosowanych przez państwo portu pozostają jednak ograniczone w kodeksie, a w szczególności nie zawiera on przepisów dotyczących korzystania z portów i przeprowadzania inspekcji⁽¹¹⁹⁾.

⁽¹¹⁴⁾ Dokumenty ICCAT COC-312A_ADD_3/2022 i PWG_405_ADD_2/2022 (dostępne pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>).

⁽¹¹⁵⁾ Pismo Senegalu z 17 maja 2022 r.

⁽¹¹⁶⁾ „Procédure de recherche et de constatation à vue”.

⁽¹¹⁷⁾ Décret N° 2016-1804 du 22 Novembre 2016 portant application de la Loi de 2015.

⁽¹¹⁸⁾ Senegal przystąpił do niej 23 marca 2017 r., <https://www.fao.org/treaties/results/details/en/c/TRE-000003/>

⁽¹¹⁹⁾ Art. 74–77 kodeksu rybołówstwa morskiego.

- (121) Zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. c) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeanalizowała, czy Senegal mógł uczestniczyć w jakichkolwiek działaniach zmniejszających skuteczność obowiązujących ustaw, przepisów lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania lub był winny zaniedbań tym zakresie.
- (122) Jak wskazano w poprzednich sekcjach, działalność statków pływających pod banderą Senegalu na obszarze objętym konwencją ICCAT oraz brak kontroli w porcie ograniczyły skuteczność środków ochrony i zarządzania przyjętych przez tę RFMO. Oprócz tego w ramach ICCAT Senegal otrzymał w 2022 r. pismo w sprawie uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie „ze względu na obawy dotyczące niewypełnienia obowiązków państwa bandery i państwa zbytu w zakresie podejmowania odpowiednich działań w odpowiedzi na połowy NNN, w tym ewentualnych znacznych ilości nielegalnych przeładunków lub nadmiernych odłowów gatunków ICCAT, co znajduje odzwierciedlenie w powtarzających się rozbieżnościach między wywozem a zgłoszonymi połowami, a także w zatwierdzeniu wywozu takich ryb”⁽¹²⁰⁾. W ramach dorocznego posiedzenia ICCAT w 2023 r. decyzja ta nie została cofnięta, ponieważ Senegal nie przedstawił planu działania określającego działania podjęte w celu wyeliminowania stwierdzonych uchybień⁽¹²¹⁾.
- (123) Jak wskazano w sekcji 3.1, Senegal nie wypełnia swoich zobowiązań wynikających z umowy o środkach stosowanych przez państwo portu, zgodnie z którymi państwa mają obowiązek zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania przez wdrożenie skutecznych środków stosowanych przez państwo portu, a także obowiązków wynikających z UNFSA, w szczególności jego art. 18 i 19 nakładających na państwo, którego statki prowadzą połowy na morzu pełnym, zobowiązanie do wprowadzenia środków kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki przepisów RFMO.
- (124) Na podstawie rozważań zawartych w niniejszej części oraz stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Senegal istnieją wyraźne wskazówki, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Senegal nie wypełnił wszystkich obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, regulacji oraz środków ochrony i zarządzania.

3.4 Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się (art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (125) Według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ (UNHDI)⁽¹²²⁾ w 2021 r. Senegal uznano za państwo o niskim stopniu rozwoju społecznego (170. miejsce spośród 189 państw).
- (126) Mimo szczególnych ograniczeń możliwości, które mogą występować w odniesieniu do monitorowania i kontroli jego floty oraz nadzoru nad nią, szczególne ograniczenia Senegalu związane z jego poziomem rozwoju nie uzasadniają wszystkich braków opisanych w poprzednich częściach. Nie istnieją dowody wskazujące na to, że niewypełnienie przez Senegal jego obowiązków na mocy prawa międzynarodowego jest wynikiem niskiego poziomu rozwoju, stwierdzonego w rankingu UNHDI. Nie ma namacalnych dowodów umożliwiających powiązanie uchybień w zakresie ram prawnych, monitorowania i kontroli połowów oraz nadzoru nad nimi i w zakresie systemów identyfikowalności ze słabymi możliwościami i infrastrukturą.
- (127) Senegal nie zwrócił ponadto uwagi na żadne ograniczenia w realizacji swoich zobowiązań. Wręcz przeciwnie, organy stwierdziły, że „system ustanowiony przez Senegal jest zgodny z wymogami i obowiązkami ustanowionymi na podstawie konwencji ICCAT i środków zarządzania oraz umożliwia weryfikację przestrzegania tych środków przez upoważnione statki”⁽¹²³⁾.
- (128) Od 2018 r. Komisja udziela Senegalowi wsparcia w sektorze gospodarki rybnej za pośrednictwem programu regionalnego (Poprawa regionalnego zarządzania rybołówstwem w Afryce Zachodniej, PESCAO)⁽¹²⁴⁾.
- (129) Uwzględniając fakty przedstawione w niniejszej części oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Senegal, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju tego państwa może wywierać negatywny wpływ na stopień zaawansowania działalności w odniesieniu do zarządzania rybołówstwem i jej ogólną skuteczność. Biorąc jednak pod uwagę charakter stwierdzonych w Senegalu uchybień, poziom rozwoju tego państwa nie może całkowicie usprawiedliwiać ani w inny sposób uzasadnić braku współpracy ani ogólnych wyników działalności Senegalu jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu w odniesieniu do rybołówstwa bądź niezastosowania wystarczających działań służących zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymywaniu i eliminowaniu.

⁽¹²⁰⁾ Dokument ICCAT COC-308_APP_2A/2022, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>

⁽¹²¹⁾ Dokument ICCAT COC_308_APP_2A_REV/2023, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2023/index.htm#>

⁽¹²²⁾ Informacja pochodzi ze strony internetowej <https://hdr.undp.org/data-center/specific-country-data#/countries/SEN>

⁽¹²³⁾ Dokument ICCAT COC_312A_ADD_2/2022, dostępny pod adresem: <https://www.iccat.int/com2022/index.htm#>

⁽¹²⁴⁾ <https://ec.europa.eu/newsroom/mare/items/625304/en>

4. WNIOSKI DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI UZNANIA PAŃSTWA TRZECIEGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (130) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte w odniesieniu do niewywiązania się przez Senegal z obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nabrzeżnym lub państwie zbytu oraz w odniesieniu do niepodjęcia działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Senegal należy powiadomić o możliwości uznania go przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (131) Komisja powinna również podjąć wobec Senegalu wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W celu zapewnienia sprawnego zarządzania należy ustalić okres, w którym wymienione państwo może odpowiedzieć na piśmie na powiadomienie i dokonać naprawy sytuacji.
- (132) Ponadto należy stwierdzić, że powiadomienie Senegalu o możliwości uznania go za państwo, które zdaniem Komisji jest państwem niewspółpracującym, do celów niniejszej decyzji, nie wyklucza ani nie powoduje automatycznie żadnego późniejszego działania podejmowanego przez Komisję lub Radę na potrzeby określenia i ustanowienia wykazu niewspółpracujących państw trzecich,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Niniejszym powiadamia się Republikę Senegalu o możliwości uznania jej przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2024 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji